

nødvendighed for de tosprogede børn, så de kan få den optimale indlæring af dansk, den optimale integration og den optimale mulighed for at vende tilbage til det land, de selv eller deres familie er kommet fra. Dansk sprog skal naturligvis altid være hovedsprog for alle i den danske folkeskole, men det udelukker jo ikke modersmålsundervisningen.

Men – og det vil jeg så tilføje – det ville naturligvis være optimalt, hvis forældre, familier, foreninger og venner ville tage tråden op og selv gøre en yderligere indsats for undervisning i modersmålet, og det mener jeg da godt man samtidig kraftigt kan opfordre dem til at gøre. Men jeg er ikke enig i, at vi skal fratage kommunerne pligten til at tilbyde modersmålsundervisning.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil sådan set bare spørge fru Tove Videbæk, om fru Tove Videbæk er klar over de resultater, man har fra bl.a. Stanford University, hvor man klart påpegede, at jo tidligere børnene starter indlæringen af et andet sprog – i vores tilfælde ville det så være dansk – jo bedre bliver børnene faktisk til det, og det er faktisk sådan, at hvis børnene starter indlæringen allerede helt ned i 1-2-års-alderen, så vil deres kundskaber i det sprog, der tales i det land, hvor børnene bor, forbedres væsentligt, frem for hvis man først starter en undervisning på et senere tidspunkt, når børnene er begyndt i skolen.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg har naturligvis set flere undersøgelser, rapporter osv., og der er jo det med eksperter, at de er ikke altid enige i alting. Jeg har så valgt at slå ned på en ekspert, som har været i Danmark, og som ifølge Statens Udviklingscenter for Undervisning og Uddannelse af Tosprogede Børn og Unge er en af de ledende forskere inden for tosprogethed og integration, og ham har jeg valgt at tro på. Fru Gitte Lillelund Bech har så valgt at tro på en anden, og vi må så se, hvad fremtiden bringer.

Tom Behnke (FRI):

Modersmål er en forudsætning for at lære dansk, hører vi igen og igen. Argumenterne for, om det nu er rigtigt eller det ikke er rigtigt, går frem og tilbage, alt efter hvilken ekspert man hælder til. Jeg tror, det ville være væsentligt,

hvis man ud fra de forskellige ekspertudsagn også vurderede, hvilke aldersgrupper det er, de pågældende eksperter taler om, for jeg tror, det er helt afgørende for, om det nu også er en god idé, at man kan sit modersmål, inden man begynder at lære dansk, eller om det ikke er.

Spørgsmålet er jo: Hvad er éns modersmål, hvis man er født i Danmark? Ja, umiddelbart ville man svare, at det er dansk, men sådan er det ikke. Hvis man er født i Danmark af udenlandske forældre, så er éns modersmål som udgangspunkt ikke dansk, har man vedtaget. Det lyder lidt underligt, for hvad er det, der er éns modersmål? Det er vel det, man lærer fra barnsben af og op gennem skolen. Det er det, der er éns modersmål.

Så hvis børn født i Danmark af udenlandske forældre fra dag 1 lærer dansk, må dansk alt andet lige være deres modersmål, og derfor holder hele tesen om, at modersmålet er en forudsætning for at lære dansk, ikke.

Det kan dog godt være, at den holder i nogle ganske få tilfælde. Hvis der er tale om 12-13-14-årige børn, der kommer til Danmark i den alder og hele deres barndom har lært et andet sprog og levet i en anden kultur, kan det måske diskuteres, om det ville være hensigtsmæssigt for disse få børn, at man lavede en eller anden overgangsordning, hvor de nåede at få gjort nogle ting færdige, så forståelsen af det næste sprog måske ville blive større – og dog. Igen gør det sig jo gældende, at når først man er oppe i den alder, er det sådan for danske børns vedkommende, at de begynder at lære det andet og tredje sprog. I den alder skal de altså til at lære nogle andre sprog, og hvis danske børn i alderen 12, 13 og 14 år kan lære engelsk og tysk som andet og tredje sprog, kan udenlandske børn, der kommer til Danmark, vel også lære dansk som andet sprog, uden at de behøver at fortsætte med modersmålsundervisning. Det er vel ingen forudsætning.

Hele diskussionen er derfor lidt præget af nogle forudindtagede holdninger om, at sådan skal det være, og sådan vil vi have det i Danmark, men uden at man i øvrigt forholder sig til, hvad der konkret sker derude.

Vi har i Frihed 2000 den klare opfattelse, som også forslagsstillerne giver udtryk for: Modersmålsundervisning er en privat sag. Det er det stort set alle andre steder i verden; jeg kender endnu ikke nogen steder, hvor man siger, at de, der kommer fra udlandet, selvfølgelig skal have stillet faciliteter til rådighed til undervisning i